

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Volja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 117. — STEV. 117.

NEW YORK, TUESDAY, MAY 19, 1925. — TOREK, 19. MAJA 1925.

VOLUME XXXIII. — LETNIK XXXIII.

ZADEVA FRANCOSKIH DOLGOV

Francija bo ugodila želji Združenih držav, da se prično v Washingtonu v najkrajšem času razprave glede vojnih dolgov. — Caillaux ne bo čakal akcije glede proračuna ter bo najbrž sam prišel v Ameriko.

PARIZ, Francija, 18. maja. — Francija se bo uklonila želji, kateri je dal izraza Washington, da naj se takoj prične z razpravami glede dolga. Poslala bo v Washington komisijo ali pa se pogajala potom svojega poslanika, kot bo želel Washington. Čeprav bi finančni minister Caillaux rad vedel, kje stoji glede državnega proračuna, da bi mogel govoriti z večjo avtoriteto glede plačilne zmožnosti Francije, se je vendar dogovoril z ostalimi člani vlade, da prav nič ne koristi siliti v ospredje ta pomislek, ker je Washington za trdno sklenil pričeti s takojšnjimi pogajanjmi.

Ta popust pa je le na površju. Vlada ne veruje, da bi se pospešilo uravnavo dolga potom naglih pogajanj, a Francozi čutijo, da ne morejo zahtevati podaljšanja roka ter so celo mnenja, da bi bila slaba politika storiti kaj takega.

Ker hoče Caillaux osebno razpravljati o tem vprašanju, — v prepričanju, da je kredit Francije odvisen od načina postopanja, — bo mogoče prišel osebno v Washington, če bo postalo potrebno direktno pogajati se o vprašanju z ameriško komisijo glede fundiranja dolgov.

Očividno pretiran strah, katerega imenujejo v nekaterih krogih "turkifikacijo" Francije, ne predstavlja sicer vladnega mnenja, vendar pa je opaziti jasne znake splošnega strahu, da bo Francija prisiljena žrtvovati del svoje politične neodvisnosti svojim anglo-saškim upnikom.

— Kdo ve, kakšen obseg bodo zavzele take žrtve? — vprašuje neki voditelj javnega mnenja. Celo eden vladnih pristašev je sprejel kot možnost neke vrste kontrolo domače francoskega administracije, s pomočjo nadaljnjega Dawesovega načrta, tikajočega se Francije.

— Naši upniki se bodo mogoče smatrali obvezanim kontrolirati naše dohodke in izdatke, — piše Bainville v La Liberté. — Polagoma nas bodo kolonizirali. Ni povsem nemogoče, da bi se s Francijo ne postopalo kot s Tunisom in Egiptom, kjer so bila denarna vprašanja izvor protektoratov.

V Parizu se boje, da se bo Amerika poslužila pritiska vojnega dolga kot sredstva, da naprimer prisili Francijo k sprejemu garancijskega dogovora brez rezervacij, tikajočega se centralne in iztočne Evrope. Izjavlja se, da bi francoski delež pri letnih dohodkih iz Dawesovega načrta komaj pokril eno petino svote, katero mora plačati Francija v obrestih na posojila, katera je zajela za rekonstrukcijo opustošenih ozemelj.

Kljub tem trpkim pripombam pa razumejo Francozi v splošnem potrebo, da se uravna vprašanje dolgov, tudi če bi se dejanska plačevanja za nekaj časa preložila.

Pertinax pravi v Echo de Pariz, da bo prijateljstvo Amerike izgubljeno, če bo Francija še nadalje igralka s problemom, mesto da bi se pogajala glede uravnave. On je mnenja, da ne more Francija plačati Združenim državam in Angliji vsako leto več kot dva tisoč milijonov papirnatih frankov ter je stavil predlog, naj skleneta Francija in Italija dogovor, da se ne bosta separatno pogajali z upniškimi narodi.

Finančni izvedenci vidijo težkoče v dejanskem prenosu denarja iz Francije v Ameriko. Ker ne more Francija slediti vzgledu Anglije ter pošiljati zlata, se domneva, da bo treba pri tem vzeti vpoštev francoske eksporte.

Vspričo protekcionističnih tendenc tako v Angliji kot v Združenih državah pa bi bilo treba posebnih pogajanj, predno bi bilo mogoče uveljaviti uravnavo.

Tekma med suhači in butlegarji.

Čolni butlegarjev prekašajo glede brzine ladje "prohibicijske mornarice". — Davkopačevalci bodo morali odšteti še velikanske svote, predno bo moglo prohibicijsko brodogradništvo kaj opraviti.

Z brodogradnjem, ki je vredno "le" trideset milijonov dolarjev, ne more obrežna straža zablokirati vodovja krog New Yorka proti tihotapeem z žganjem, ki imajo za seboj organizacijo, predstavljajočo kapital tisoč milijonov dolarjev. Vsled tega je treba več denarja, katerega morajo dati davkoplačevalci. Tihotapeci imajo namreč na razpolago take hitre čolne, da se jim obrežni stražniki ne morejo približati.

Policijsko obrežnih krajev in prav posebno newyorške policije se je vsled tega naprosilo, naj pomaga pri zasačenju tihotapecev na kopnem.

Obrežna straža priznava odkritje, da ji je ušel skuter William A. Morse, ki je imel na krovu dva tisoč zabojev prepovedane pijače, katero je izkrcal.

Policijska je iskala, a ni našla nobenega sledu, ne ladje, ne njenega tovora. Obrežna straža je objavila včeraj, da imajo tihotapeci v neposredni bližini New Yorka na razpolago 385 hitrih motornih čolnov in da delajo roko v roki z izvrstno organizacijo na kopnem. Proti tej organizaciji pa more postaviti obrežna straža le naslednje: 16 kuterjev, 20 lovilev torpednih čolnov, ki pa niso še vsi stavljeni v službo, 203 patrulne čolne in 103 piketne čolne. Med temi pa jih je le malo, ki se morejo meriti z naglimi in modernimi čolni tihotapecev.

Posledica vsega tega je: Treba je dovoliti več, dosti več denarja, če se hoče le en del vodovja krog New Yorka uspešno zapreti tihotapeem. Pozornost pa tudi ne more biti večna in tihotapeci imajo izvrstne in zanesljive informacije iz neznanh virov.

Žito dobro obeta v Nemčiji.

BERLIN, Nemčija, 18. maja. — Uradna poročila, ki so dospela semkaj v zadnjem tednu, pravijo, da obeta ozimina, v kolikor je bilo mogoče ugotoviti krog 1. maja, prav dobro. Rž in ječmen kažeta boljše kot pa v preteklem letu. Spomladansko sejanje je izvršeno in vreme je skrajno ugodno.

Velika nesreča v Nemčiji.

DORSTFELD, Nemčija, 18. maja. — V koliko je bilo ugotovljeno dosedaj, je izgubilo v soloto tekem velike eksplozije v rudniku 43 ljudi življenj, dočim jih je bilo 27 močno poškodovanih. Delo rudarjev, da spravijo svoje mrtve in ranjene tovariše na dan, pomenja novo častno stran v zgodovini rudarske obrti v tej okolici. Skrajno nevarno in težko je bilo priti v bližino žrtev.

Reševalci niso mogli nositi na svojih hrbetih nikakih aparatov, s kisikom in številni so bili premagani od strupenih rovskih plinov. Nekateri reševalci so delali celih 21 ur brez prestanka. Predsednik Hindenburg, kancelar Luther in Otto Braun, pruski ministrski predsednik, so poslali sožalne brzojavke.

PROTI POLITIKI HINDENBURGA

Politika Hindenburga je vzbudila srd nemškega nacionalističnega bloka. — Priznanje republike je razočaralo pristaše starega maršala, — pravita von Westarp in Reventlow. — Luther zahteva zavezniško izpraznenje Porenske in proglašča "večjo Nemčijo" v Evropi.

Poroča Samuel Spewack.

BERLIN, Nemčija, 18. maja. — Mirovni program predsednika von Hindenburga, na znotraj in zunaj, — vzbudil srd mož, ki so ga nominirali, srd nacionalistične klike, ki se je poslužila njegovega slavnega imena, da pospeši stvar reakcije.

Grof von Westarp, upliven nacionalistični voditelj in grof Reventlow, zastopnik nemškega fašizma, sta izdala ugotovila, v katerih javno kritizirata Hindenburga.

Grof von Westarp se je lotil tozadevne polemike v Preussische Zeitung, v kateri opisuje zmagoslavni pohod monarhizma. Na skrajno tajinstven način pa dostavlja:

— Če pa in po pravici predsednik ugotavlja, da ne more in da ne bo pospeševal stvar monarhizma, potem bo ta razlaga njegove naloge le pospešila našo stvar.

Grof Reventlow pa je še bolj podnetil ogenj s pripombo, da je Hindenburg razočaral svoje pristaše s tem, da je priznal republiko.

Oba ugotovila zrcalita srd nacionalistov, ker je Hindenburg poveril nalogo vlade Luthru in Stresemannu. Pretirano bi bilo proglašati ta ugotovila kot dokaz razkola v nacionalistični stranki, a brez dvoma se lahko ta ugotovila razlaga kot strah nacionalistov, da jim njih zmagata ne prinaša sadov, katere so pričakovali.

V obeh ugotovitvah je vsebovana pretnja, — da bo preveč miru povzročilo vojno med nacionalisti. S svojo pritožbo glede zavezniškega obnašanja v Porenski pa nista imela kancelar Luther in zunanji minister Stresemann nobene neposredne težkoče pri pomirjenju svojih pristašev. Obenem pa sta tudi dvignila vprašanje "Velike Nemčije".

Predsednik Hindenburg in kancelar Luther sta včeraj inavguriral milenij Porenske, — eden s pomočjo brzojavke, drugi pa osebno. Istočasno pa sta otvorila dogovorjeno ofenzivo za povrnitev Kolina in desnega brega Rena, — ofenzivo, ki bo dosegla svoj višek v nemškem državnem zboru, ko bo Stresemann napadel zaveznike z izjavo, da se poslužujejo zavlačevalnih taktik pri izpraznjenju Koline ter glede razoroženja ter načrta za varnostni dogovor.

Vsa tri vprašanja se osredotočujejo krog sklepa zaveznikov, da ne bodo odpoklicali svojih čet v času kot ga določa versajlska mirovna pogodba.

Hindenburg se je zadovoljil z brzojavko, v kateri proslavlja tisočo obletnico nemške kontrole Porenske. Kancelar Luther, ki je nagovoril velikansko ljudsko množico v razstavnih dvorani v Kolinu, stoječo ob bregu sporne reke, se ni zavzel le za umaknitev zavezniških čet, temveč proklamiral tudi "Veliko Nemčijo" vseh nemško govorečih narodov centralne Evrope.

— Upal sem, — je rekel Luther, — da bom otvoril to razstavo na ozemlju, prostem sovražne okupacije, kot smo pričakovali na temelju versajlske mirovne pogodbe. V tem, kot veste, pa smo bili razočarani. Treba je ponavljati, zopet in zopet, da ima nemški narod pravico zahtevati izpraznenje porenskega ozemlja, soglasno z versajlsko mirovno pogodbo.

— Če pravimo, da je Ren nemška reka, ne mislimo tega le v zemljepisnem oziru. Pripada tudi drugim Nemcem, ki živijo ob Labi in Nemcem, ki živijo ob strugi Donave. Rena je tudi njih reka.

Upor v Rusiji.

GDANSK, 18. maja. — Poroča se, da je v Beli Rusiji resen upor v polnem teku. Vstaška armada, ki šteje 60,000 mož in kateri poveljuje general

Bozovski, se je baje polastila kontrole nad pretežnim delom pokrajine krog Minska. Proti tej vstaki armadi je pričela operirati rdeča armada, kateri poveljuje general Budeny.

Končna sprava med cerkvijo in državo.

V Italiji bo baje kmalu uveljavljena sprava med cerkvijo in državo. To baje kažejo dogodki pri zadnji kanonizaciji. Slovesnosti, ki so bile izvanredno krasne, se je udeležilo 60,000 ljudi.

RIM, Italija, 18. maja. — Z običajnim sijajem, katerega razvijajo katoliška cenke ob takih prilikah, je včeraj papež proglasil za svetnico sestro Terezo, karmelitsko nuno iz Lisieux v Franciji. Nič manj kot 60,000 ljudi se je zbralo k tej slovesnosti v katedrali Svetega Petra ter na obširnem trgu pred božjo hišo. Sestra Tereza je bila l. 1923 proglašena za blaženo.

Slovesnost se je pričela s petjem zbira in ko se je nato prikazalo veliko bandero s sliko svetnice, so pričeli navzoči ploskati. Banderu so sledili visoki dostojanstveniki in končno papežev, katerega so prinesli sedečega na Sedia.

V kraljevski loži so sedeli prejšnja portugalska kraljica Amalija, grafica Caserta ter številni nadaljni člani francoskega, italijanskega in nemškega katoliškega plemstva. Za generalnega governorja irske proste države ter za prejšnjega nemškega kancelarja Wirtha in Marxa so bili rezervirani posebni sedeži.

Ljudska množica je obstajala iz 20,000 Francozov, 12,000 Amerikancev, 10,000 in manjših delegacij iz vseh dežel sveta.

Visoka kupola katedrale Svetega Petra je bila zvečer krasno iluminirana. Zopetno uvedbo iluminiranja Petrove cerkve in izjave Mussolinija v poslanski zbornici, da je vlada pripravljena priti Vatikanu več kot do sredi pota nasproti pri premastenju diference, ki obstajajo med Vatikanom in italijansko vlado, se smatra v poučenih krogih kot znake bližajočega sporazuma.

Glavna stvar pri tem pa je, da opusti papež svoje prostovoljno jetništvo v Vatikanu.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Splošno zadoščenje užaljeni pevki.

Nasprotnica slavne primadone Marije Jerice bo najbrž zopet angažirana na dunajski operi. Javnost je razcepljena v dva tabora.

DUNAJ, Avstrija, 18. maja. — Boj, ki je posledica poskusa madame Olševske, da pljune na Marijo Jerico, se je obrnil sedaj tako, da bo uprava opere najbrž zopet angažirala gospo Olševsko, čeprav je bila po zavrženem škandalu odpuščena.

Ta izprememba v položaju je posledica obnašanja občinstva, ki se je po aferi razdelilo na dva tabora. Kljub veliki priljubljenosti madame Jerice, so se dunajski prijatelji godbe s pretežnim delom občinstva vred postavili na stran Poljakinje, ker je jasno, da je nastopila vsled težke provokacije.

Afera s pljuvanjem je predstavljal dnevni pogovor na Dunaju in ta povest se je zdeli vsem dosti važnejša kot pa konference zaveznikov, načrti za rekonstrukcijo in celo vprašanje: Kaj bo postalo iz Avstrije?

Eden najbolj priljubljenih članov državne opere, Schipper, je zapretil s svojim izstopom, če ne bo Olševska zopet sprejeta. Njegov nastop in obenem tudi nastop drugih je napolnil intendantno, da je zopet pričela pogajati se z odpuščeno pevko.

Cela občina kriva odeluštva.

STUTTGART, Nemčija, 15. maja. — Nenavadno odločitev je izdala danes neka porota, ko je spoznala krivim odeluštva celo občinsko upravo vasi Dödingen. Člani občinskega sveta so bili obsojeni na globe med 140 do 200 mark.

Občinski svet je namreč zahteval sedem tisoč mark kot najemnino za pašnik, ki je prinesel pred vojno le 1200 mark.

Delavci so podarili vladi 31 aeroplanov.

MOSKVA, Rusija, 16. maja. — Železniški in pristaniški delavci so podarili moskovski vladi enotrideset aeroplanov. Svota za nakup aeroplanov je bila zbrana potom prostovoljnih prispevkov.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU.

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$17.30 2000 Din. — \$34.40 5000 Din. — \$85.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 500 dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Raspisila na zadnje pošte in izplačuje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.40 500 lir \$22.50

300 lir \$13.80 1000 lir \$44.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 500 lir računamo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Raspisila na zadnje pošte in izplačuje Ljubljanska kreditna banka v Trstu.

Za pokliljave, ki presegajo PETTISOČ DINARJEV ali pa DVATISOČ LIR dovoljujemo po možnosti le poseben popust.

Vrednost Dinarjem in Liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepredvidljivo; in tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vsakega računa po ceni tistega dne, ko nam pride poštni dinar v roko.

POŠILJATVE PO BRZOKAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.00.

Denar nam je poštni najbolje po Domestic Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK BAKSER STATE BANK

32 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Telephone: Cortlandt 2887.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za niozemstva za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujajo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

IZVEDENJE PROHIBICIJE

Vprizorjen je bil energičen napor, da se s silo izvede Volsteadovo postavbo.

Trajnost in pravomočnost te postavbe bo odvisna od tega, v koliki meri se bo ta napor približal dosegi primerne stopnje uspeha.

Oni, ki so aktivno zaposleni s temi naporu in poleg tega tudi neoficijalni opazovalci morajo priiti do spoznanja, da je ta problem izvanredno obsežen in mnogostanski. Jasno je, da ni človeštvo udejstvo nobenega večjega napredka brez splošne podpore naroda kot takega. Zgodovina nam kaže, da so bila vsa večja gibanja za izboljšanje družabnih pogojev izvedena indirektnim potom. Kot vzgled, ki je v spominu številnih še živčih ljudi, nam lahko služi odpravljanje suženjstva.

Dežela se je že dolgo vrsto let pečala s prohibicijo. Dobila je na svojo stran manj kot tri odstotke popularnih glasov. Brez dvoma pa je pokazala dobre možnosti. Našla je pot, da spravi svoj cilj v organično postavbo dežele in sicer potom omalovaževanja bistvene metode, katero je uveljavil narod za izražanje svoje volje. Prohibicijonistični glasovi pri državnih in narodnih volitvah kažejo, da bi bili prav tako oddaljeni od dosege svojega cilja kot so bili pred petdesetimi leti, če bi se dejanski zanašali na naš volilni sistem.

Če bi se priredilo danes splošno ljudsko glasovanje, bi ne pokazali nobene večje sile kot pa so jo kazali tekoni volitev v preteklem času.

Položaj je v resnici presenetljiv.

Postava, ki ni nikdar prišla iz naroda samega, vsaj ne direktnim potom, postava, katere bi narod kot tak nikdar ne avtoriziral, ki pa je proizvod manevriranja skozi državne zakonodaje, kontrolira narod v toliki meri, da mu ni dovoljeno drzniti se niti v bližino čase piva, če vsebuje slednje več kot pol odstotka alkohola.

V šestih letih, tekoni katerih je prohibicija pravomočna, je izgubila vlada približno poldrugi tisoč milijonov dolarjev. — na temelju dohodkov, katero je imela prej vsled izdelovanja in prodaje opojnih pijač. — ter izdaja po trideset milijonov dolarjev na leto s svojimi poskusi, da izvede prohibicijo, na približno \$600.000.000.

Soglasno z nekim vodilnim suhačem bo treba še celih dvajset let, da se zaključijo ta dosedaj brezplodni poskus. Izguba na davčnih dohodkih tekoni te dobe čenimo lahko na pet tisoč milijonov dolarjev in izdatke za poskuse, da se uveljavi prohibicijo, na približno \$600.000.000.

Prohibicija bo mogoče izkjučila in zamašila vire, ki prihajajo iz inozemstva. Ne bo pa mogla uničiti ali iztrebiti našega domačega, tajnega izdelovanja opojnih pijač, predvsem žganja. Ko bo vprizorjen tozadevni poskus, bo videla dežela cele armade špijnov, ki bodo lovili svoje žrtve med onimi, ki izdelujejo doma pijačo ali imajo slučajno močan jabolčnik.

Ni splošno znano, da se je vprašanje opojnih pijač polagoma samo posebi reševalo. Zavziranje opojnih pijač v tej ali oni obliki je bilo ob vseh časih univerzalno ali splošno. Ljudje, ki niso zavzivali alkohola v tej ali oni obliki, so predstavljali izjemo.

Žganje iz koruze, znano kot bourbon, je predstavljalo pristen ameriški proizvod, dokler ni izpodrinilo tega domačega žganja žganje iz rži. Ko po je postalo splošno znano, da je pivo skoro neškodljivo, je pivo v veliki in vedno rastoči meri izpodrinilo žganje.

Komurkoli je bil znan narastek izdelovanja in zavzivanja piva v Združenih državah, temu ni treba šele pripovedovati, da je žganje počasi izgubljalo leta in leta in da je bila njegova usoda kot pijača že davno zapetena.

V svoji slepi strasti pa so šli prohibicijonisti tako daleč, da niso prepovedali le žganja, temveč tudi sorazmerno neškodljivo pivo.

S tem so dosegli nekaj ravno nasprotnega, kar so nameravali. Vrnili so deželi žganje in sicer v neizmerno slabši in škodljivejši obliki kot pa ga je ameriški narod sploh kdaj zavzival.

Obst distiliranja so prenesli iz državno kontroliranih distilacij v privatne domove, kjer varijo sedaj strupeno brozgo, ki bo zastupila številne bodoče generacije ameriškega naroda.

Ker pa hoče imeti narod na vsak način pijačo, sega po slabi in strupeni, ker ne more dobiti boljše.

Dopisi.

Barberton, Ohio.

Kaj ga je bilo treba! Tako se je govorilo nekako pred letom dni ko se je ustanovilo društvo Majnik ter priklopilo S. D. Z. Ako pa pogledamo v sree vsem našim tukanjim društvom, pa vidimo, da je še prostora v tej atmosferi za društvo na zdravi podlagi in nepristransko.

Mnogo je tukaj rojakov in rojakinj, ki ne ljubijo, da bi se jim vsiljevalo bodisi to ali ono prepričanje. In baš to je, kar znači naraščajo društva.

Društvo je bilo ustanovljeno lanskega leta, meseca maja, z osemnajstimi člani in članicami. Danes pa šteje to društvo že nad šestdeset članov in članic. Tak

Vprašanje —

Kodilec navadnih cigaret.

Zakaj mislite, da je turška cigareta največ vredna?

Odgovor —

Kodilec Helmar cigaret.

Vem, da moram plačati več za kakovost kot za količino. — Helmars so kakovostne cigarete, za katere plačam zmereno ceno.

Helmars vsebujejo čisti turški tobak, ki je mil, izrazit in bo vedno zadovoljil.

Škatle po 10 ali 20

napredek, mislim, da ne more zaizumovati nobeno društvo v preteklem letu v Barbertonu.

Ker je, kot že rečeno, sedaj v maju, društvo staro leto dni, priredili dne 23. maja plesno veselico kot praznovanje obletnice, in sicer v dvorani na Mulberry St., kamor vabi društvo vse Slovence in Slovenke iz tukajšnje in iz sosednjih naselbin.

Čuje se, da bo kaj zivalno na veselici. Naša dekleta baje že sedaj pripravljajo evetlice, ki jih bodo delele pri vchodu. Kdor ima ljubosumno boljše polovico, mu svetujemo, da jo že prej na to opozori.

Naše ženske s ipa belijo glavo, kako pripraviti boljši prigrizek. Baje bo tudi en ples samo za moške, tega seveda nečijo nekateri, ki so proti Jazz plesu, češ, da se jih dame preveč tišče (čudna strast). Igral bo Bombačev orkester. Pravijo tudi, da nas poseti jo (Clevelandci. Dobro došli! —

Da jma društvo Maj dobre namene, je razvidno tudi iz tega, da je sklenilo prirediti piknik dne 26. julija, čigar dobiček je namenjen jugoslovanskim slepecem, o čemur njihovuemu bodočemu domu in Ljubljani. Toliko v blagohotno naznanilo, da bi na isti dan kako drugo društvo na prirejalo piknika.

Elizabeth, N. J.

V pojasnilo vsem tistim, ki so me v pismih vprašali zaveljavo delavskih razmer:

V Elizabeth, N. J. dobe s dalj delo moški in ženske, in tisti, ki so mi pisali, da so že štiri mesece ali del brez dela, se zdaj lahko prepričajo, če gredo tukaj skozi v Newark, New Jersey ali v New York. Plača so različne, in sicer: za navadne delavce znaša plača 40, 45 in do 53e na uro, ženske in dekleta zaslužijo nekaj manj; izučeni delavci v kakem rokodelstvu pa zaslužijo več, in sicer od 65e do \$1.25 na uro. Prednost, za dobiti delo, imajo ameriški državljani, ali pa taki, ki imajo vsaj prvi papir, in v starosti od 17 do 40 let, ali vsaj ne starejši kot 44 let; dela se po osem in devet ur na dan.

Jaz ne vabim nikogar sem v Elizabeth, posebno ne takih, ki želijo delati po 16 ur na dan, ker takega dela tukaj ni, če se pa kdo Slovencev ali Slovenk slučajno

vozi skozi to mesto na Newark ali New York in če se želi pripraviti glede delavskih razmer, povem toliko, da vsak delo gotovo dobi v mesecu maju, juniju in do septembra, samo če je doleten zdrav in voljan delati.

V Elizabeth so se naselili tudi slovenski fantje, in kakor so se izražali proti meni, so "lonesome" navlečeni so samekega stanu in eden od teh je celo rekel: pramej kožuš, če ne bo slovenskih deklet, kakor ja napravil E. T.). Jaz nimam zmožen, da bi fantje tolažili, ker sem sam tolažbe potreben, in tako sem jim svetoval, naj gredo v vasov v sosedne vasi, na ono stran potoka Hudson in East Riverja v New York in Brooklyn.

Slovanski pozdrav!
Andrew K. Sprogar.

Beograjski visokošolci v Zagrebu.

Te dni je prispela z brzovlakom v Zagreb skupina slušateljev in slušateljke kemije na beograjski univerzi. Na koldovoru so jih sprejeli in pozdravili zagrebški tovariši. Ogledali so si kemijski inštitut na Mažuraničevem trgu, biblioteko, arhiv in "Zagrebaški zbor". Potem si si ogledali zagrebške znamenitosti. Mestna občina je priredila na čast beograjskim gostom banket.

Njegovev mavzolej na Lovčenu.

Te dni je prispela na Lovčenu posebna komisija, ki je pregledala tamkašnjo kapelo, ki se preuredi v mavzolej. V mavzoleju se shranijo smrtni ostanki Njegovevi. Komisiji je poverjena naloga, da predloži vladi poročilo v zadevi prenosa kosti v likega poselnika Njegosa s Cetinja na Lovčenu.

Vojaška eksperta v Ženevi.

V Ženevo sta dne 1. maja odpotovala kot jug. vojaška eksperta v Ligi narodov divizijski general Danilo Kalafatović, tajnik Narodne odbrane, ter fregatni kapitan Vladimir Marjošević, šef mornariškega oddelka glavnega generalnega štaba.

Samomor visokošolca v Beogradu.

V Beogradu se je dne 1. maja v stanovanju ustrelil slušatelj filozofije Bogoljub Božić, marljiv in vreden dijak. Motiv samomora je baje nesrečna ljubezen.

Peter 'Zgaga

POGLAVJE O SVOBODOMISELNOSTI.

O svobodomiselnosti se je že dosti pisalo. Pri tem je značilno, da o svobodni misli pišejo največ tisti, kateri se svobodne misli boje kot živlega vraga.

Med te spada tudi moj dragi prijatelj pater Koverta, ki skuša "Glasu Naroda" odvzeti kredit s tem, da ga označuje za svobodomiselni list.

Svobodomiselec je vsak človek, ki misli po svoje.

Z naučeno in preparirano maso je lahko misliti. Za to ni treba ne tuda ne težav.

Izražati svobodno in neodvisno misel, je težavna in nevarna stvar

Sila, ki se bori proti Maročanom.

Po raznih zapiskih Legije priredil za "Glas Naroda"
A. Šabec.

Famozna francoska Legija tuje-
cev je zopet zaposlena v svojem
krvavem rokodelstvu v Afriki z
Maročani Rif plemena.

Svoječasno sem objavil v tem
listu daljši prevod spisa, ki ga je
sestavil po svojih osebnih skuš-
njah in doživljajih neki Nemec,
katerega je zanesla usoda med vr-
ste teh herojskih, izgubljenih brez-
domovincev, ki so našli v Sidi-el
Abbes, pod žgočim afriškim soln-
cem, ki s svojimi žarki hkrati
skale razkrajja in zemljo oplaja,
svojo utego, pozabljenje in svoje
zadnje zatočišče.

Kakor naznanjajo zadnja poro-
čila z bojišča, se pravkar bje v
ljudi borbi z Maročani in Arabci
dvajset bataljonov teh junakov
pustolovcev, ki iščejo v bojni vi-
ri svojega dušnega mira, in kosti
marsikaterega nesrečnega sina
odlične evropske ali ameriške
rodline bo obelilo žgoče solnce
"Črne kontinenta".

Pred Legijo tujecev imajo take
Arabei kakor Maročani sila velik
respekt. Glavni stan Legije je v
Sidi-el-Abbesu, ki leži v notran-
josti dežele 40 milj od Orana, —
morskega pristanišča v Alžiriji.

Kadarkoli se je pojavila potre-
ba — tako tudi v sedanjih bojih
z Maročani — je bila vedno Legi-
ja prva, ki je zgrabila za orožje.
V sedanjih bojih bo Legija brez
dvoma mnogo trpela in njene vr-
ste bodo do izčrpanja razredčene,
ali to ne bo Legiji ničesar nove-
ga, ker ne bo prvič, ne zadnjič.
V strašnih bojih v Sampanji, na
francoskem bojišču, leta 1915, je
bila Legija potokljena do zadnjih
posameznih skupin, in tačas se je
že z gotovostjo mislilo, da bo ta
famozna bojna četa, čije brez-
primerna hrabrost je že presla v
pravično legendarnost, prešla v
zgodovino preteklosti. Toda po
težkih bojih in krvavih izgubah
se je posrečilo Legijo nanovo re-
organizirati.

Francoske trdno verujejo v
dejo profesionalnega vojnika
zlasti še, kadar pride do službe-
vanja izven meje republike. Po
polnoma naravno! Mrtev legijo-
nar, čigar kosti trohne raztresen-
po pesku afriške puščine, ne po-
meni žalujočega francoskega do-
ma.

Legendarnost francoske Legije
tujecev privablja že nad sto let v
svoje vrste sinove vseh narodov
sveta. Legionarji se ne prijav-
ljajo v Legijo v svrhu varstva svo-
jih domov ali svoje domovine,
ker njihova služba se izvaja iz-
ven meje francoske republike, —
Legionarjem tudi ni do slave in
napredovanja, in težko, če je že
klaj kak legionar dosegel čin
generala.

Tudi plača jih ne vleče, kajti
ta znaša v ameriškem denarju sa-
mo en cent na dan. Tovarištvu
takisto ne more izvajati privlače-
nosti, zakaj vrste legionarjev se-
stoje iz ljudi vseh narodov sveta,
in razumljivo je, da v takem koz-
mopolitstvu tudi prijateljstvo ne
more biti preveč prisrčno in traj-
no.

Pa tudi življenje v Legiji ni
nobena naslada. Alžirija je deže-
la gora, vročega peska, opaljene
trave in smrdečih močvar. Ma-
larija ali mrena mrtlica, slaba, in-
feriorna hrana, smrdeča, mlatu-
žasta, mnogokrat zastrupljena
voda, dolgotrajni marši v pomanj-
kanju pod žarki neusmiljeno pe-
kočega solca, predvsem pa div-
je horde dobro oboroženih Arab-
cev, ki preže ob vsakem koraku
na utrčenega legionarja, vse to
so pač stvari, ki nimajo bogveka-
ko privlačne sile in ki ne značijo
veselega življenja.

Želja po avanturah, največ-
krat pa beg pred samim seboj in
pred svojim zaigranim življenjem
v smehljajočem se svetu, to dvoje
tvori poglavitni vzrok pribežali-
šča v Legijo. Kadar je enkrat tak
nesrečen izgubljenec v vrstah Le-
gije, je varen, pozabljen, mrtev
na sveti; navadno šele smrt od-
grne kopreno njegove identično-

sti in njegove skrivnostne tajne.

V Legijo ne sprejemajo slabi-
šev, zakaj, kdor se hoče posvetiti
delu, ki je namenjeno legionar-
jem v Afriki, mora biti že cel fi-
zično perfekten mož. V Legiji so
ljudje, ki služijo v nji takorekoč
že od pamtveka in katerih sta-
rost je že prekoračila polovico
stoletja. Kako morejo ti ljudje
prenesati marše v žgoči vročini
afriškega solca, še vprašanje,
ali dejstvo je, da so po desetur-
nem maršu v popolni bojni opre-
mi, ko so prehodili predpisanih
osemindvajset milj, bolj sveži ko
prej.

Zgodovinarji se ne morejo ze-
diniti, kdaj je bila Legija prvi-
krat organizirana, vendar ni no-
benega dvoma, da je sedanja četa
direktna naslednica starih
škotskih, irskih, nemških in švi-
carskih polkov, ki so dolga sto-
letja tvorili del francoske arma-
de.

Predniki sedanjih legionarjev
so se borili pod vsemi francoski
mi vladarji, in Napoleon je jav-
no priznaval njih izvanredno hra-
brost in bojno vrednost.

Zadnji predhodniki sedanjih le-
gionarjev so bili vojniki čete
nazvane Kraljevska legija tujecev,
ki je bila formirana za časa res-
toracije monarhije Bourboncev
v Franciji.

Leta 1831 je francoska zakono-
dajca sprejela poseben zakon, ki
je s tozadevno odredbo reorgani-
ziral Legijo ter ji določil Afriko
kot njen glavni stan.

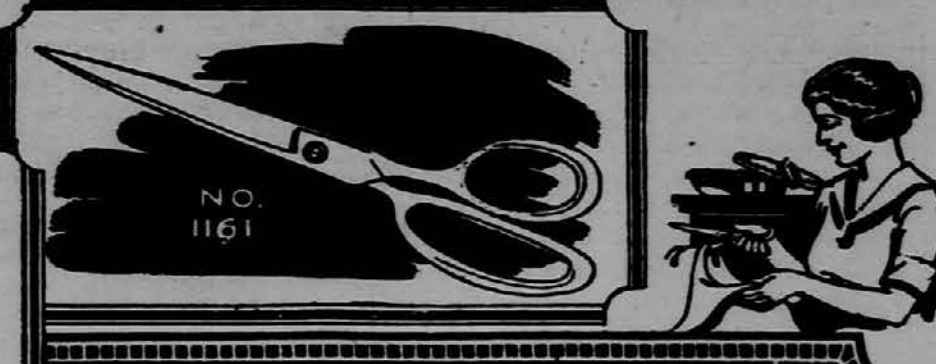
V dobi, ko je bil Alžir močno
zatočišče in oporišče strahovitih
piratov, ki so s svojim številnim
brodovjem strahovali vse sredo-
zemsko morje, je priplula pred
Alžirsko mornarico, ki je bo-
mbaržirala piratsko trdnjavo.
Po obstreljevanju Alžira je do-
spelo dvajset bataljonov legio-
narjev, okrog 12.000 mož, kate-
rih naloga je bila, za vsako ceno
držati to sršenje gnezdo proti na-
padnim piratom. Trije bataljoni
so sestojali iz Nemcev, en bataljon
so tvorili Španci, enega Italijani
in Sardinci, nadaljnega Poljaki,
en bataljon pa je sestojal iz Bel-
gijcev in Skandinavcev.

Moč muslimanov v Alžiriji je
bila silna in številna, toda vesti
o slavi in hrabrosti Legije so pri-
spile v Alžirijo še preden se je
izkrcala ta četa desperatnih pu-
stolovcev. Takrat vidimo, da je
zapisal nek štabni častnik v svo-
j dnevnik sledeče: — Tukaj (nam-
reč v Oranu) imamo en bataljon
legionarjev, ki so se izkrcali pred
tednom dni. Prvi dan je bilo pet-
indisest mož odsotnih pri ve-
černem apelu; predvčeršnjim pr-
se je vsa stotinja opila in pretep-
la svoje oficirje. . .

Toda Legija je pokazala kma-
lu svoje briljantne vojne zmžno-
sti in neverjetno žilavost na dol-
gih, utrudljivih pohodih. V Legi-
ji je zavladala železna disciplina,
in Mohamedovi pravoverniki so
dobili kmalu v bojih tako drastič-
ne lekcije, da ne bodo istih nikoli
pobabili. S svoje strani pa so bili
Arabei neizrečeno kruti in neus-
miljeni, in gorje ranjenim legio-
narjem, ki so jim padli v roke!

Kljub vsem zaslugam, ki si jih
je stekla Legija za slavo in moč
francoske republike, se vendar s-
to vojaško četo skrajno slabo po-
stopa. Plača je nesramno nizka,
hrana najslabše kakovosti, in raz-
mere, v katerih žive legionarji
pod svojimi krutimi oficirji, so
skoroda neznosne. Zato ni čudna,
da legionarji dezertirajo, kadar-
koli se jim mudi prilika za to. —
Nekateri dezertirji pobegnejo pro-
ti morskimi obali, dačim tvegaro
drugi pobeg v notranjost dežele
ter se tam mnogokrat pridružijo
Arabeem, svojim nekdanjim so-
vražnikom.

Francoska vlada je razpisala
po 25 frankov nagrade vsakemu,
ki privede nazaj pobeglega dezer-
terja, ali to nagrado dobi le ma-
lokdo, kajti vsak ve, s kakšno ne-
varnostjo je združeno prijetje o-

Za Vaše zdravje.

Sedaj je tisti letni čas, ko je treba vsakomur jesti sadje. Zdravniki priporočajo dosti sadja kot odvajalno sredstvo in kot redilno hrano. Dobra solata pred obedom vam vzbu-
di tek. Če hočete imeti dressing iz Magnolia ali Star
kondenziranega mleka, boste videli, da to jako izboljša o-
kus. Te vrste kondenziranega mleka vsebujejo čisto mle-
ko in sladkor. Uporabljajte jih tudi za druga navodila,
kjer sta mleko in sladkor obenem potrebna. Izborna bosta
tudi v vaši kavi in kakavu.

DRESSING ZA SADNO SOLATO
3 žlice Magnolia ali Star mleka 3 žlice stopljenega masla
2 jajci 1/2 čaše jesiha
1 žličica soli 1/2 žlice gorčice

Vtepite jajca, da bodo svetla. Pridenite mleko, sladkor, gorčico in
dobro vtepite. Temu pridignite počasi, potem pa stopljenega masla.
Vtepite a pripravo za delanje snega ter postavite na led, da se bo
strdilo. To je izborno a sadno solato.

BREZPLAČNO

Vsak label a teh konev je velike vrednosti. Za 50 labelov dobite ko-
ristne škarje, take kot so zgoraj naznačene. Hranite labelne. Prav
kmalu jih nabereš 50. To darilo se lahko dobi v naših premijskih
trgovinah. Če ni nobene trgovine v vašem mestu, da bi zamenjali te
labelne, jih pošljite na Borden's Premium Company, Inc., 44 Hudson
Street, New York City, zaeno a številko darila, ki je označena na gor-
nji sliki in mi Vam bomo poslali brezplačno.

PREMIJSKE TRGOVINE

NEW YORK CITY, N. Y. 44 Hudson Street near Duane Street 428 West 42nd Street near Ninth Avenue 1427 Third Avenue near 80th Street 61 East 125th Street near Madison Avenue	BRONX, N. Y. 578 Courtlandt Avenue near 150th Street BROOKLYN, N. Y. 570 Atlantic Avenue near 4th Avenue 2 Sumner Avenue near Broadway LONG ISLAND CITY 44 Jackson Avenue near 4th Street
---	--

lupanega in na vse pripravljene-
ga dezerterja.

Veliko preglavico v sedanjih
bojih dela Francozom neki mlad
emir, Abd-el-Kadir, ki se obupno
bori za neodvisnost svoje domo-
vine. Njegovega najboljšemu in
najhrabrejšemu bataljonu pove-
ljuje neki nemški dezertler-legi-
onar, in v bataljonu je cela stot-
nija Evropejcev, bivših legio-
narjev-dezertjerjev.

Leta 1835 je bila Legija pred-
met najnesramnejše kupčije, kar
je pomni zgodovina vojaštva. Te-
daj je bila Legija takorekoč pro-
dana, v pravem pomenu besede, z
legionarji, orožjem, uniformo in
municijo, po Louisu Filipu, špan-
ski kraljici Mariji Kristini, da bi
se bojevala za stvar njene hčere
Izabele proti Donu Carlosu, pre-
tendentu na španski prestol.

Legija je protestirala po svojih
oficirjih napram tej nesramni
kupčiji, ali zaman. — Kako naj
vam pomagam!!! — se je glasil
cinični odgovor francoskega kra-
lja, — saj niste več moji!

Tako se je zgodilo, da se je iz-
krcalo 16. avgusta 1835, 4000 mož,
sinov brez domovine, v Tarrago-
ni, da odslužijo štiri leta nevalež-
nemu vladarju. Od teh 4000 mož
jih je 3500 pustilo svoje kosti na
španski zemlji, ostali pa so se iz-
krcali v Afriki, vsi sestradani in
cunjarjem podobni. . .

S pomočjo človekoljubnih pri-
jateljev v Franciji, je zaslužni
poveljnik Legije, polkovnik Ber-
nelle, opremil Legijo z gorsko ba-
terijo, ki naj bi bila v podporo
legijski pehoti, in z majhno polj-
sko ambulanco.

V kredit Legije je treba zapisati,
da se je zvesto in hrabro borila
za stvar nevaležnega vladarja,
ki jo je najel, ali bolje rečeno,
kupil, in ki ni bil za službo legio-
narjev nikoli plačal Franciji onih
612.727 frankov, katere je bil ob-
ljubil plačati. V bitki pri Huerci
je bilo pripisati samo brezprimer-
nemu heroizmu

LUJDE, KI UŽIVAJO PREDNOSTI

"Charleston News and Courier" piše:

— Povprečni Amerikaneec, ki se vrača iz Evrope, se ne more ubraniti občutku, da mu dela vlada vsakovrstne sitnosti in neprijetnosti s karantinskimi, priseljenjskimi in carinskimi predpisi.

Tak Amerikaneec je prepričan, da diši precej po posebnih privilegijih, če pride carinski čoln po kakšnega člana kabineta in njegovo družino in da se zgodi isto tudi v slučaju, da se vračajo domov člani družin multimilionarjev. Človek bi mislil, da veljajo karantinska, priseljenjska in carinska predpisi za vse Amerikanece in da ne soglašajo taka prednost, katero se nudi gotovim ljudem, s hvalisano enakostjo vseh ljudi.

Na temelju postav Zdrženih držav, kot obstojajo, ni nobene razlike v činu, kajti pred postavo so vsi ljudje enaki.

— Številni Amerikaneec pa so vendar mnenja, da stvar ni taka in da obstojajo razlike v činu, če se nudi gotovim ljudem posebne privilegije.

MNENJA NASPROTNIKOV O HINDENBURGU

World piše:

— Nemčija je po našem mnenju slabo izbrala, ko je izvolila svojim predsednikom Hindenburga, tridesetletnega demodestnega starca, kojega je življenje je bilo posvečeno službi državnega reda, ki je izginil. Hindenburg se malo prilaga za vlogo predsednika mlade republike. Pa naj je stvar taka ali taka, — on je prisegel republiko zvestobo. Prezel je najvišji, čeprav ne najvažnejši urad v nemški republiko. Čeprav čakajoče stališče ni le primerno, temveč celo neobhodno potrebno, je treba pustiti nemškemu narodu pravico, da si izbere vlado kot si jo želi. Brez dvoma se bomo približali zopetnemu uveljavljanju zaupanja in dobrega sporazuma, če bodo zavzeli zavestni osebi Hindenburga nasproti bolj prijazno stališče.

— Kakšen pomen bi imelo dražiti Nemčijo s tem, da se označi Hindenburga kot vojnega zločinca? Hindenburg je vojni zločinec le v slučaju, če je vsak drugi poveljujoči častnik, ki ostane veren svojim deželi tudi vojni zločinec. Civilne vlade so tekom vojnega časa lahko izjavljale to ali ono, a sovražniki Hindenburga v strelskih zakopih mu niso mogli odreči spoštovanja kot vojaku.

IZSELJEVANJE V AVSTRALIJO.

Ker je avstralska federalna vlada omejila število priseljencev iz Jugoslavije na 100 za vsak mesec, bo dovoljenja za izselitev v Avstralijo poslej izdajalo ministrstvo socialne politike. Pri iskrenju v Avstralijo mora vsak priseljenec imeti 40 funtov sterlingov; zato se mora prošnji za izseljenjski potni list v to deželo priložiti tudi garancija, da bo izseljenec zadostil tej zahtevi.

Izseljenjski potni listi. — Ministrstvo socialne politike je ukinilo, da mora poslej vsaka oseba čez 15 let (izvzemaš moža in ženo, če potujeta skupaj), imeti poseben potni list.

V komisijo za izbere učnih knjig za osnovne šole je imenovan tudi goriski okrajni šolski nadzornik K. Rabbia.

ALI VESTE, —

Da dosedaj ni bilo v Jugoslaviji nobene carine na importirani premo, da bo pa zanepred velika carina? Ali veste, da vsebujejo navadne cigarete naveden tobak, ker dajo samo dim in ničesar drugega? Helmar vsebujejo 100% čisti turški tobak ter dajo kadilec pri vsakem potegljaju velik užitek.

Knjigarna "Glas Naroda"

MOLITVENIKI:

Duša popolna 1.—
Marija Varhinja:
v platno vezano 1.50
v usnje vezano 1.50
v fino usnje vezano 1.70

Rajski glasovi:

v platno vezano 70
v fino platno vezano 1.10
v usnje vezano 1.50
v fino usnje vezano 1.70

Skrbi za dušo:

v platno vezano 80
v usnje vezano 1.65
v fino usnje vezano 1.80

Sveta Ura:

fino v platno vezano, z debelimi črkami 90
v usnje vezano 1.60

ANGLEŠKI MOLITVENIKI: (ZA MLADINO.)

Child's Prayerbook: v barvaste platnice vezano 30

Child's Prayerbook: v belo kost vezano 1.10

Key of Heaven: v usnje vezano 70

Key of Heaven: v najfinejšo usnje vezano 1.20

(ZA ODRASLE.)

Key of Heaven: v fino usnje vezano 1.50

Catholic Pocket Manual: v fino usnje vezano 1.30

Ave Maria: v fino usnje vezano 1.40

POUČNE KNJIGE:

Angleško-slovenski slovar (Dr. Kern) 5.00

Angelska služba ali nauk kako naj se k sv. maši streže 10

Dva sestavljena pesla: četvorka in beseda spisano in narisano 35

Domaci živinozdravnik 1.25

Govedoreja 75

Higiena Somatologie, pouk kako se ohrani zdravje, t. v. 1.50

Jugoslavija, Melik 1 zvezek 1.50

2. zvezek 1—2 snopič 1.80

Knjiga o lepem vedenju, Trdo vezano 1.00

Kako se postane ameriški državljani 15

Knjiga o dostojnem vedenju 50

Katekizem (veliki) 40

Mlekarstvo s črticami za živinorejce 75

Nemško angleški tolmač 60

Največji spisovnik ljubavnih pisem 80

Nauk pomagati živini 60

Najboljša slovenska kuharica z mnogimi slikami, obsega 668 strani 5.00

Naša zdravila 50

Nemško slovenski besednjak Wolf-Cigale, 2 knjigi trd. vez. 7.00

Nemščina brez učitelja — 1. del 30

2. del 30

Pravila za oliko 65

Postrežba bolnikom 25

Psihične motnje na alkoholski podlagi 75

Praktični računar ali hitri računar 75

Praktični sadjar trd. vez. 3.00

Poljedelstvo, Slovenskim gospodarjem v pouk 35

Sadno vino 50

Slovensko-angleška slovnica, s slovarjem trdo vezana 1.50

Slovenska slovnica za srednje šole, (Breznik) 1.—

Slovensko-italjanski in Italj.-slov. slovar 1.00

Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar 50

Slovenska narodna mladina 1.—

Spretna kuharica (trdo vezana) 1.45

Umni čebelar 1.—

Umni kmetovalec ali splošni pouk, kako obdelovati in izboljšati polje 30

Vošilna knjižica 50

Veliki slovenski spisovnik raznih pisem. Trdo vezano 1.80

Veliki Vsevedez 80

Varčna kuharica (Remec) trda vez. 1.50

Zbirka lepih zgledov, duhovnikom v porabo v cerkvi in šoli, 11 zvezkov skupaj 2.50

Zgodovina slovenskega naroda (Gruden) 6 zvezkov 2.50

Zgodovina S. H. S., Melik 1. zvezek 45

2. zvezek 1. in 2. snopič 70

RAZNE POVESTI IN ROMANI:

Amerika in Amerikanci (Trunk) 3.—

Andersonove pripovedke trda vez. 75

Agitator (Kersnik) trdo vez. 1.—

Azazel trda vez. 1.—

Andrej Hofer 50

Boy, roman trd. vez. 80

Beneška vedeževalka 35

Belgrajski biser 35

Beli rojaki, trdo vezano 1.00

Bisernice 2 knjigi 80

Brez zarje trda vez. 90

Besi (Dostojevski) t. v. 1.50

Bele noči (Dostojevski) t. v. 75

Balkanska Turška vojska 80

Burka vojska 40

Bilke (Marija Kmetova) 25

Cankarjeva dela:

Grešnik Lenard t. v. 90

Hlapec Jernej 70

Moje življenje t. v. 90

Moje življenje broširano 70

Podobe iz sanj t. v. 1.—

broširano 75

Romantične duše trda vez. 90

Zbornik trd. v. 1.20

Mimo življenja t. v. 1.—

broširano 80

Cyklamen (Kersnik) t. v. 1.—

Cvetke 25

Črni panter 65

Ciganova osveta 35

Čas je zlato 30

Cvetina Borogradska 50

Čarovnica starega gradu 25

Četrtek t. v. 90

Dekle Eliza t. v. 60

Dolenec, izbrani spisi 60

Doli z orožjem 60

Dve sliki — Njiva, Starka — (Meško) 60

Dolga roka 60

Devica Orleanska 50

Duhovni boj 50

Dedek je pravil. Marinka in škrteljčki 40

Erjavčevi zbrani spisi trd. v. 1.75

Elizabeta 35

Fabijola ali crkev v Katakombah 45

Fran Baron Trenk 35

Farovška kuharica trd. v. 1.—

Farovška kuharica broš. 75

Filozofska zgodba 60

Fra Diavolo 50

Gozdovnik (2 zvezka) 1.20

Godečevski katekizem 25

Golem, roman 70

Gadje gujezdo, povest iz dni trpljenja in nad, trda vez. 75

Gusarji 90

Hči papeža 1.25

Hadži Murat, trda vez. 80

Hedvika 35

Helena (Kmetova) 40

Humoreske, Groteske in Satire, vez. broširano 80

Is dobe punta in bojov 50

Iz modernega sveta, trda vez. 1.40

Jutri (Strug) trd. v. 75

Jurčičevi spisi:

Sosedov sin, broš. 40

1. zvezek; Narodne pravljice in pripovedke — Spomin na deda — Jurij Kozjak — Jesenska noč med slovenskimi polharji — Domen — Dva prijatelja, trda vez. 1.20

4. zvezek; Cvet in sad — Hči mestnega sodnika — Kozlovska sodba v Višnji gori — Dva brata tr. v. 1.20

5. zvezek; Sosedov sin — Sin kmetkega cesarja — Med dvema stoloma trd. v. 1.—

broširano 75

6. zvezek; Dr. Zober — Tugomer tr. 1.20

broširano 75

Karmen, trdo vez. 40

broširano 30

Krizec, roman, trd. vez. 75

Kralj zlate reke ali Črna brada 45

Kraljica mučenica, trd. vez. 80

Kazaki, povest iz Ruskega 70

Kraljevi vitez (Zevacco) vez. 1.00

Kraljevič in berač 25

Kuhinja pri kraljici g. nožici, francoški roman 40

Lucifer 1.50

Ludovika Beozija 25

Ljubice Habsburžanov 40

Askerčevi zbrani spisi:

Akropolis in piramide 80

Balade in romance trd. vez. 1.25

broš. 80

Četrti zbornik trd. v. 1.—

broš. 80

Jadranski biseri 80

Junaki 80

Mučeniki 80

Peti zbornik trd. v. 1.10

broš. 80

Primož Trubar trd. v. 1.—

Nove poezije 80

Levstikov zbrani spisi:

1. zv. Pesmi — Ode in elegije — Sonetje — Romance, balade in legende — Tolmač 70

2. zv. Otroške igre v pesenah — Različne poezije — Zabavljice in pušice — Ježa na Parnas — Ljudski Glas — Kraljedvorski rokopis — Tolmač 70

3. zv. Povesti in potopisi 70

4. zv. Kritike in znanstvene razprave 70

5. zv. Doneski k slovenskemu jezikoslovju 70

Zbrani spisi trd. vez. 90

Poezije trd. vez. 90

Ljudska knjižnica:

1. in 2. zvez. Znamenje štirih trd. vezana 1.00

2. zv. Darovana. Zgodovinska 80

povest 50

Sanjska knjiga Arabeka 1.50

Sanjska knjiga, nova velika 90

Sanjska knjiga, srednja 35

Spake, humoreske, trda vez 90

Strahote vojne 50

Stezaledec 30

Sveta noč, zanimive pripovedke 30

Strup iz Judeje 75

Simon Jenko zbrani spisi 90

Sosedje tr. v. 60

Svetobor 50

Štritarjeva Anthologija trda vez. 90

Šisto Sesto, povest iz Abrucev 30

Švitanje (Govekar), vez. 1.20

Šopek, samotarke (Komanova) vez. 50

Šin medvedjega lovca, Potopisni roman 80

Sveta Notburga 35

Sredozimci, Sorosa Jerica (Bohniče) 30

Shakespeareve dela:

Macbeth, trdo vez. 90

Julij Cesar tr. v. 90

Othelo tr. v. 1.—

Sen kresne noči tr. vez. 90

Tolvaj Mataj, trd. v. 90

Mali ljudje. Vsebuje 9 povesti. Trdo vezano 1.00

Malo življenje 65

Mlada ljubezen, trd. v. 1.75

Mimo ciljev, tr. vez. 60

Mladih zanikernežov lastni životopis 75

Mrtvo mesto 70

Mrtvi Gostac 35

Materina žrtve 80

Mosolino 40

Mali Klatež 70

Mesija 30

Ivan Pregelj:

Plebanus Joannes.

(Nadaljevanje.)

— Prestrašnega mi je treba! Truda, lakote in zupuščenosti iz ure v uro. Na kos kruha bi mislil in pred ostudnim bi se stresal v temi. Tedaj bi molčal zločev, meni z mesenostjo in telesom bahjim, ki ne vtone v mraku.

Blizina mesta ga je vzdramila. Glas zvonov je tolkel na zapadu iz razjarjenih stolpov, ki so se topili v zarji večernega neba, nekeke strašne, vesele svetlobe, ki je ni bil več vajen, odkar je odšel na Tolminko, kjer je to luč vezale zelezo pogorje Kolovrata. Je že in benečanskih Režijanov. Vikar je pospešil korak, a je obenem začutil večjo trudnost in razboljene ude. Ko je stopil med prve hiše, se je začudil zupuščenosti bivališa in težkim, zoprnim duhovom, ki so polnili ozračje. Videl je psa na verigi. Divji, pobesneli je bil. Jestu mu ne dajo, je mislil vikar; lakota mora biti v deželi. Šel je naprej in pogledal skozi širokodprta vrata na dvorišče z nemarnjenega doma. Tedaj se je zganil na kupu slame sredi dvorišča razepan, gnusnognojen človek z vdrtimi očmi in sršečo brado in je vzkliznil:

— Duhovnik božji, pomagaj!
— Ne morem, — je odvrnil vikar.

Oncmu se je spaciilo lice in je dvignil roko:

— Nočeš! Bojži se, približati se mi. Pa saj ji ne uideš, ne uideš, ne uideš.

— Mortalega grande, — je pomislil vikar vzdignil roko in blagoslovil onega.

Pol ure pozneje se je zgasil pri naddjakonu. Ko je šel po Čedaču, je bil domislil: Sodili mi bodo kakor Kristusu slovesno. Vseeno je, ali se zgasil nocoj. Preden se zbera naddjakon, Falcidij, eanclariar in še trije drugi in preden doženejo, kako me bodo izpraševali, vse po predpisih, vse po postavi jure Placiti. Cepoliji v suknji. O, Ti moj Bog! Pa je morda le boljše, če vstopim takoj, in bom vstopil. Bog mi pomaga in prikrajaš poravnano.

In se je zgasil in mu je odprl klerik, ki je imel usta in nos zavezana v nekako kisto zaudarjajočo ruto.

— Joannes, plebanus Tulmini, suspensus. — se je predstavil vikar in oni jekrikal in šel.

— Joannes, plebanus Tulmini? — je vprašal nenadoma od nekod vikarju znan glas in vikar je iskal v veži, kjer je stal. Šele čez hip je zagledal zamreženo lino na levi v steni in za oknom Falcidijev obraz, prav tako ovit v ruto, kakor je videl vikar prej klerika.

— Kuge se boje, — je menil, — sem radoveden, kako me bo zasliševal. — Poklonil se je proti oknu in stopil naprej.

— Stoj, kjer si, — je rekel oni za oknom. Vikar je obstal. Falcidij je začel izpraševati, vikar je odgovarjal. Vse se mu je zdelo čudno smešno, da se mu ni niti ljubilo odgovarjati spodobno, slovesno. Skoro kramljaje je govoril, da ni prišel na povelje, ker ni mogel, ker so bili zadržki, ki ni, da bi jih povedal, da tudi ne ve, čemu bi bil tako hitro zaslužil sodbo in kazni. Falcidij za oknom je postajal nestrpen, nevoljen. Videl je utrjeni, od daljne poti nenaravno zardeli vikarjev obraz in je bil prepričan, da vikar ni popolnoma trezen. Ruzgrel se je in živahno tolmačil vikarju njegovo krivdo in opravičenost strogosti. Vikar je molče poslušal. Oni je dogovoril in rekel kratko:

— Pojdi!

Sedaj se je vikar zavedel odločnosti važnosti trenutka in je vprašal:

— Prečastiti, ali sem odvezan?
— Nisi! — je vzkliznil kanonik.

Vikarja je streslo in je vprašal hrupavo, odločno in uporno:

— Kako tel?

— Odvezan te, da bi bil pono-

ren in ponižen, — je odgovoril sodnik.

— Prečastiti, — je tedaj vzrastel vikar. — To ni po postavi! Odstavili ste me brez trikratnega opomina, pa tudi ne vem še dobro, kaj se mikriv. Lagal je Josephus. Non sum levis notae! Pričezim se!

— Glej, kako si ponižen, je odvrnil skoro zlobno Falcidij. — Reum Te clamavi et non aetorem!

Vikarju je postal otesno. Ne to me odvezal! Krivljenje je, šele bi, da bi bil zares grešil: a kaj naj storim? Ali sem oditi takt? Ali naj se vrnem kakor Turk? Kdo bo maševal pri svetem Luhu, kdo obhajal, kdo tolažil? Moj Bog, morda je tudi na Tolminkem že kuga? Brez mene nerjeto in me kolnejo, kakor prej oni revež na slami.

— Prečastiti, — je začel govoriti. — Če bi hotel, lepo bi dokazal, da sem pokoren in da sem zvest. Vabili so me v tabor, ki je proti gospodim kanonikom, a jaz sem vabila zavrnil. Bog je priča, da ne lažem! Tudi sem pokorno prišel, ko ste me pozvali pod kaznijo suspensionsis. Zdaj pa sem bil znežen. Nisem pričakoval, da me boste na ta način sodili.

— In kako naj te sodimo, kako? — je vprašal Falcidij naglo in živahno.

— Pred zborom, — je odvrnil vikar.

— Vso moč imam, — je odvrnil Falcidij, — pri razmerah, ki so in v stiskah. Ne zahtevaj zbora! Vrnili bi se neodvezani!

— Gospod, — je tedaj dejal odkritosrdno vikar, — ponižen sem in poslušam. Prosim pomiloščenja.

— Brez kazni, misliš?

— Takoj, a ne brez kazni, — je zopet vzrastel mož v vikarju: — ne zaradi beneficija, zaradi duš ki me nimajo.

Kanonik je nekaj hipov molčal, nato je rekel slovesno:

— Absolve te suspensionsis a divinis.

— Hvala, — je jeknil vikar in se obrnil, da bi šel.

— Čakaj! — je zaklical kanonik. Vikar je obstal.

— Telesno dobro ti vrnemo, ko boš zaslužil. Nalagam pa ti, da osebo obzlušuješ pri gospodu Jožefu v Volčah in ga prosiš odpustitja. Ali si pokoren?

— Sem, — je odvrnil vikar in pristavil v duhu: — Za pokoro, za zveličanje in za srečo nesrečne Katrice in galjota mojega Petra.

— Potem ti še zaukažemo, — je dodal kanonik, — da plačaš sto lir v blagajno cerkve S. M. D. v Čedaču, takoj ali pa v štirih letnih obrokih od danes.

Vikar se je zmedel in rekel negotovo:

— Takoj ne morem, prečastni. Oni je prikimal in dostavil je vljudno:

— Verujem! Kolikor pa moreš, položi v pušico pri vratih za uboge žrtve strašne bolezni.

— Bom, — je odvrnil vikar.

— S tem ti vračamo še beneficij, — je zaključil Falcidij in potegnil križ za blagoslov. Vikar je pokleknil na eno koleno. Vstal je in šel. Pred vrati je segel po denar in polagal liro za liro v pušico in šel: za napuh, za lakomnost, za nečistost. Ko je došel, je šel še enkrat: za ponižnost, za skromnost, za usmiljenost za mir dušni pred nesramnostjo. Držal je zadnjo liro in jo ogledoval; nato jo je potisnil za drugimi:

— Za siroto Katarino! . . .

— Pojdi!

Sedaj se je vikar zavedel odločnosti važnosti trenutka in je vprašal:

— Prečastiti, ali sem odvezan?
— Nisi! — je vzkliznil kanonik.

Vikarja je streslo in je vprašal hrupavo, odločno in uporno:

— Kako tel?

— Odvezan te, da bi bil pono-

ren in ponižen, — je odgovoril sodnik.

— Prečastiti, — je tedaj vzrastel vikar. — To ni po postavi! Odstavili ste me brez trikratnega opomina, pa tudi ne vem še dobro, kaj se mikriv. Lagal je Josephus. Non sum levis notae! Pričezim se!

— Glej, kako si ponižen, je odvrnil skoro zlobno Falcidij. — Reum Te clamavi et non aetorem!

Vikarju je postal otesno. Ne to me odvezal! Krivljenje je, šele bi, da bi bil zares grešil: a kaj naj storim? Ali sem oditi takt? Ali naj se vrnem kakor Turk? Kdo bo maševal pri svetem Luhu, kdo obhajal, kdo tolažil? Moj Bog, morda je tudi na Tolminkem že kuga? Brez mene nerjeto in me kolnejo, kakor prej oni revež na slami.

— Kako je vendar vse to čudno! Prav na najgloblejšem dnu sreča leži Sveto in je skrito. Nikoli, nikoli nam ne more biti tako očitno, kakor bi radi. Kako je to žalostno in veselo! Žalostno, ker je vse tako človeško na svetu in vse povrhu, kakor klobuk na močniku: veselo, ker je vsaj v dnu živo, večno, noč in dan še v tesnobi sosedstva hudičevega, žalostnega duha. Nikoli, morda še nikoli niso ne moji ne jaz grešili iz volje proti Bogu! Cepali smo, a smo iz volje mesa: vikar Jevane Potrebuj, sorodnik moj Peter, devica Katarina in morilec "degradatus" Peter. . .

In ko se je zahvaljeval za prejšnjo dobroto, je molil in čustvoval:

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

— In če boš dal preizkušnjo, še enkrat zahvaljen. Gospod, in če boš telo dal tvorom in gnaju v rap, kakor si Joba. Husita, še dvakrat zahvaljen, in če boš v smrtni uri plašil dušo, da bo tem veselejša pogledala v Tvoj obraz po boju, zahvaljen vekomaj. . .

—

SOLANA.

ROMAN.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

24

(Nadaljevanje.)

Ali naj pove inšpektorju, da hače govoriti z njim kontesa Joried?

Ne, on ni pozabil tega, a z mrkim pogledom je stisnil ustnice in v njegovih temnih očeh je zablistelo.

Kdo mu mora dokazati, da se je v tem kratkem trenutku spomnil svoje obljube?

Majhni, beli čevlji. — Se enkrat jih je hotel videti. ...

Leva se ne sme buditi iz spanja.

Inšpektor je izginil v majhnem oblaku prahu. Kurt Krašovec se je tedaj obrnil ter odšel počasnih korakov proti buki.

Videl je, kako se je grofica dvignila ter poklicala s svojim žepnim robcem ekvipažo.

Hitreje je prišel korakati, sree mu je utripalo kot noro, a njegovo okorelo, pošteno lice je bilo tako resno in mirno kot ponavadi.

Joried ga je videla prihajati ter se nasmehnila. Bil je zopet oni čudni smehljaj z napol odprtimi ustnicami in zasenečnim pogledom.

— Kje je inšpektor?

Krašovec se je odkril.

— Oprostite, kontesa, gospodu inšpektorju se je zelo mudilo. Videl sem ga le za trenutek, ko je hitro jahal mimo mene. Če je želja, katero hoče izraziti kontesa, tako nujna, potem prosim, da jo sporočite preko mene.

— Hvala, stvar ni tako nujna. Tukaj je postalo prevroče in vračam se domov.

Kako hladno in brezbržno je govorila vse to, — kako popolnoma drugače kot poprej!

In tudi belih čevljev ni več zapazil pod krilom.

Voz se je približal in grofica je odprla svoj solnčnik.

Krašovec je hotel govoriti, a krč mu je stiskal grlo.

Joried je namignila s prevzetno, majhno kretnjo svojo glavico ter se obrnila proti vozu.

Kaj pač ima?

Zdelo se mu je kot da mu je nekaj prebodelo sree in možgane. S hitrim korakom je stal poleg nje.

— Ali smeni jutri nasuti svežega sena pod bukvo, kontesa? — je vprašal.

Njegov pogled je bil preplašen in proseč.

Brezbržno je zrla Joried mimo njega.

— Ne, hvala, gospod Krašovec. Za jutri imam druge načrte. Z Bogom!

Ni videla njegove roke, s katero ji je hotel pomagati v voz, pač pa je sama skočila v voz ter omahnila v blazine. Konji so potegnili.

Tedaj pa je zablistelo nekaj belega v travi.

— Kontesa, — je vzkliknil Krašovec. — Vaš robec!

Joried je leno zamahnila z roko.

— Prinesite mi ga s seboj.

Ekvipaža se je odpeljala. Ali se bo kontesa ozrla nazaj proti njemu, s svojimi zagonetnimi očmi.

Nikakor ne.

Kurt se je sklonil ter pobral robec.

Na njegovem licu se je pojavil blažen smehljaj. Stisnil je nežni robec z čipk, kot da ga hoče streti.

Nato ga je pritisnil na obraz ter prišel vsesavati njegov vonj, kot vsesava vodo človek, ki amira od žeje.

Zopet — in zopet!

Krašovec se je zasmejal naglas.

— Ali si ob pamet, tepec? — je vprašal samega sebe. — Kaj pa je robec grofice Perpignau? Nič, nič, tisočkrat nič. Dal ga bom hišni.

S tem ga je utaknil za svoj jopič.

Nato je skočil na konja. Zapodil ga je preko polja in senože-ti, kot da je blazen.

Kaj mu manjka? Kot ogenj vre po njegovih žilah! Zopet j prijel robec ter prišel vsesavati njega opojni vonj.

Ali ga je ta vonj opajal? Saj mu je vendar znano, da si želi grofica le majhnega ljubezenskega doživljaja. ... Grofica Joried! Zakaj misli nanjo? — Tepec! ...

Kontesa Perpignau je naenkrat potegnila iz pozabljenja veliko dvorano in nanjo meječe elegantne salone, ki so bili zaprti že več let.

Celo dopokne je morala služkinčad snažiti, ribati, pomivati, dokler ni vse zablistelo v starem sijaju.

Medla luč je padala skozi visoka, obokana okna in Joried je hodila po dvoranih z dvignjeno glavo in s samozadovoljnim smehljajem na ustnih. Res, to so bili prostori, ki so lahko imponirali vsakemu obiskovalcu! Ker je bilo v njeni naravi skakati iz enega ekstreme v drugega, se je oblekla v črno obleko iz čipk. To je bila njena najbolj draga obleka, katero je doma skrbno varovala. Tukaj pa ji ni bilo treba varčevati, kajti odkar je prevzela gospodinjstvo na gradu, je razpolagala s sijajnimi sredstvi in razventega ji je dovolila baronica posebno svoto, s katero si je lahko mlada dama privoščila največje razkošje.

Sedaj je lahko dala prosti tek svojim strastem. To so dokazovali zaboji in kartoni, ki so neprestano prihajali in kontesa se je zopet pričela zabavati s tem, da se vedno preoblači. V Kurtu Krašovecu je našla interesantno in hvaležno občinstvo.

Ostreemu pogledu Joried nikakor ni ušel utis, katerega je napravila njena toaleta na priproste, mladega moža in ker je bil njen načrt, da ga zavojuje za kratek čas, skrajno pretkano zasnovan, ni zavrgla nobenega sredstva, ki je obljubljalo uspeh.

Inšpektor je bil poklican k grofici.

Dovolila mu je "avdienco" v veliki dvorani in je bila je zadovoljna z utisom, katerega je napravilo njeno obnašanje na ponižnega, skromnega moža.

Pojasnila mu je, da želi jahati ter mu hotela staviti par tozadnih vprašanj.

Prvič ga je vprašala, če je na razpolago kakšno damsko sedlo.

Inšpektor je bil zelo vesel, ko je mogel potrditi to vprašanje. Pred leti je bilo gospej baronici predpisano jahanje in naročili so sedlo. Jahanje pa je še bolj poslabšalo njeno zdravstveno stanje in dragoceno angleško sedlo je ostalo nerabljeno.

(Dalje prihodnjič.)

SAMO ŠEST DNI PREKO

Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE

FRANCE 30. MAJA

FRANCE — 6. JUNIJA.

HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2,

4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pijača.

19 STATE STREET NEW YORK

Jean - Michel Renaitour.

Na zeppelinu!

(Iz spominov francoskega bojne ga letalca.)

Med vojno sem bil pri zračni obrambi Pariza v Le Bourgetu. Stanovali smo v barakah. Po večerji smo piloti kvartali.

Enkrat smo igrali do tri četrti na dvanajst. Eden izmed nas se je dvignil in šel ven, da si ogleda nebo.

— Oblačno, — je dejal, ko se je vrnil v sobo. — Močan veter brije in danes ne bo alarmna. Spali bomo v miru.

— Torej, ... gremo spat? — je predlagal nekdo.

— Idimo.

Tako smo se odločili in vsako je odšel v svojo sobo. Toda jedva sem bil pol ure v mrzli postelji, ko me zbudi trkanje.

Bil je moj mehanik.

— Alarm! Alarm! — je klical.

In v resnici, dve sekundi pozneje je sirena letalnega polja oglušila pretrgala zrak.

Naglo smo se križali v silnem gmenju naših motorjev. Brezdvomno se je drugi pilot ravno tako tresel od mraza na praznem nebu kot jaz. Večkrat sem pogledal na letališče, ali nam žaromec potom Morseevih znakov ne javlja, naj se vrnemo. Ali letališče je ležalo v temi. Tudi Pariz je pogasil večino svojih luči, kljub temu sem ga dobro razlikoval.

Na nebu ni bilo še vedno ničesar videti.

Nenadoma pa, ko sem se okrenil proti severu, sem opazil med dvema oblakoma v svitu žarometov ogromno, podolasto maso.

— Zeppelin! — sem zakričal divje. Prijel sem za mikrofoni in zatulil tovarišu: — Zeppelin! Zeppelin!

Zravnal se je in oba sva gledala ogromno zračno ladjo. Pogled nanjo je bil tako mogočen, da sva skoraj pozabila, da je to sovrtažnik.

Toda po prvih trenutkih presenečenja sem takoj zopet prijel za telefon in zakričal svojemu topničarju:

— Streljaj, pa takoj! Najprej vžigalno granato, pa meri dobro!

Videl sem, kako je nameril top na velikana. Potem se je sklonil, da vzame granato.

Kakšna izredna aprilika! Se strelila bova velikana, in skoraj brez vsake nevarnosti. Kakšna čast in slava!

Toda moj topničar je obupno

JACK DEMPSEY IN NJEGOVA ŽENA

Pred kratkim je odpotoval v Evro po svetovni boksarski šampion Jack Dempsey s svojo ženo Estelle Taylor.

dvignil roke in še danes čujem besede, ki mi jih je povedal skozi telefon:

— Pozabil sem vzeti granate s seboj.

(Prevel P. V. B.)

Misel.

Maksim Gorki:

Leonid Andrejev mi je podaril leta 1915. zbrana svoja dela in mi ob tej priliki napisal na knjigo:

— "Počeni s kurirskim "Bergamotom", je tu napisano in prikazano vse, kar se je vršilo pred Tvoji očmi. Aleksej; v mnogem je to — zgodovina najinih odnošajev."

To je, žal, resnica; žal — zato, ker menim, da bi bilo bolje za Leonida Andrejeva, da ni vstavljal v svoje pripovedi "zgodovine najinih odnošajev." To pa je dejal še prav rad, trudeč se, da bi pobil moja mnenja. In posebno v meni je vtelesil svojega nevidnega sovrage.

"Napisal sem povest, ki ti gotovo ne bo ugajala" — je dejal nekoč. "Hočeš, da prečitava?"

Prečitava sva. Povest mi je zelo ugajala, izvemši v nekaterih podrobnostih.

"To ni nič, vse popravim," je spregovoril oživljeno, stopajoč po sobi gori in doli. Potem je prisedel k meni, stresel z glavo, da so se mu vsuli lasje na tilniku, in se zagledal v moje oči.

"Vem, čutim, da iskreno hvališ mojo povest. A — ne morem umeti, kako da ti ugaja?"

"Je li malo na svetu reči, ki mi ne ugajajo, kljub temu jih to ne kviri, kakor vidim."

"Če tako misliš, ne moreš biti revolucionar."

"Mar ti gledaš